

подкрепена. *Георги Парушев* е поет с много амбиции. Само времето може да покаже какви стихосбирки ще поднесе.

Михаил Георгиев - - „Душата ми“, стихосбирка на български и на ромски език. Не може да се каже, че това е категоричен успех, нито за ромската, нито за българската литература.

Незадоволително е развитието на литературния процес от ромската общност в България, тъй като на ромите не се оказва необходимото доверие, нито пък те самите успяват да постигнат все още това, за което толкова мечтаеха в първите дни на демократични промени.

Нови авторски имена:

В издателство „Романи Дай-България“ са постъпили творби на следните автори, който сп. „Джипси Рай“ представя периодично във всеки брой и с цел да открие спонсори за издаване на книгите им: *Милчо Томов* - поезия и проза, *Донка Велчева* - поезия, *Ивайло Кантарджийски* - поезия и на ромски ез., *Димитър Йоргов* - поезия, *Дафин Берков* - поезия, *Ташо Ташев* с /псевдоним *Алекс Али*/ - проза и сатира, *Димитър Илиев* / с псевдоним *Дим Али*/ - поезия на ромски език, *Петър Костов* - проза, история на ромите след 1989г. *Снежана Алексиева* - поезия, *Митко Димов* - поезия, *Живко Свиленов* - поезия, *Таня Младенова* - поезия. Всички те са членове на **Поетичен Клуб „Усин Керим“**.

По данни на издателството ромските поети в цялата страна за сега наброяват над 90 души.

Фолклорът в сп. „Джипси Рай“

В рубриката под заглавие *Ромите в българският фолклор* се представят песни, които доказват традиционното и толерантно многовековно съжителство в страната. Често песните са любовни, с поставен акцент върху страданието на влюбените, породено от вечната бариера да се създаде брак с друг от другата вяра. Рубриката ще продължи с представяне на нови текстове за ползване от певците. Тук и картината е по-успокоителна. Фолклорът и народната музика съществуват неразривно, ромската редом с българската. Наред с това издадени са стотици заглавия на аудио касети с неимоверни текстове, които хвърлят в шок и най-добрия поет. Изниква въпросът: толкова ли силен духовен глад мори народа ни, та се възхищава дори и от малкото, което му се поднася? И как ли ще стоят нещата, когато ще му се поднесат по-съществени текстове, а такива несъмнено ще има и вече ги има. Не ли е това още едно доказателство, че Поезията ще спаси света. Много от